

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי מטכ"ל

סא"ל מיכל אמברם שחר

בפני:

(ע"י ב"כ, קמ"ש גל בר זכאי)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, סגן יעלה צפלאוי)

ח/XXX טוראי י' ד'

ה ח ל ט ה

רקע הדברים

1. בקשת התביעה הצבאית היא להארכת מעצרו הסגור של טורי י' ד' (להלן-**הנאשם**) עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.
2. מכתב האישום עולה כי לנאשם מיוחסת היעדרות ממיטב-מתגייסים בלא רשות, החל ביום 5.8.2018 עד ליום 20.5.2019 בסך הכל 289 ימים שהסתיימו במעצרו.
3. עיון בחומר הראיות מצביע על כך שמדובר במי שגויס לצה"ל כמשתמט מכוח סעיף 12 לחוק שירות בטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986 (להלן: **חוק שירות בטחון**). זו היעדרותו **השנייה** ממיטב. בגין היעדרות קודמת הוא נשפט בדין משמעתי והוטל עליו עונש מחבוש מותנה.
4. ההגנה התנגדה להארכת מעצרו הממשי של הנאשם. התנגדות ההגנה נשענת על שני אדנים: **האחד**, פגמים בשיקול הדעת של הפוקד בהוצאת צו לפי סעיף 12, היורדים לשורש העניין ופוגמים להשקפתה בחוקיות קריאת הנאשם לשירות בטחון בדרך זו; **האחר**, התעלמות גורמי לשכת הגיוס מניקוד הר"פ שלו, נטען שלו היתה הרשות פועלת בהתאם לנהליה, הרי שלנוכח רקעו הפלילי והעדר שיתוף הפעולה שלו, כלל לא ראוי היה להורות על קריאתו לשירות בטחון.

ראיות לכאורה

5. עיון בתיק החקירה מעלה את התמונה הראייתית הלכאורית הבאה:

א. בין החודשים נובמבר 2015 למרס 2016 זומן הנאשם בארבע הזדמנויות שונות ל"צו ראשון" ונמנע מלהתייצב (פלט דוח הזימונים).

ב. מדוח הסטטוסים עולה כי לאחר אי-ההתייצבות הרביעית, ערכה הרשות במהלך חודש מרס 2016 בירור כתובת, ובחודש אפריל 2016 בירור כתובת נוסף לפני הוצאת פקודת מעצר. מן התייעוד במערכת ה-CRM בלשכת הגיוס עולה כי בחודש אפריל 2016 ובחודש יולי 2016 נעשו ניסיונות ליצור איתו קשר טלפוני, לאתר את בני משפחתו וגם לאתר את מספרי הטלפון שלו, בלא הצלחה. ב- 14.7.2016 נערך אף ביקור בביתו של הנאשם, לגביו נכתב "כתובת נכונה - לא היו בבית השארנו מכתב".

ג. עיון במסמכי הכרזת ההשתמטות מצביעים על שיקול הדעת שהופעל טרם הוצאת פקודת מעצר וטרם הכרזה על גיוס מכוח סעיף 12. עולה מהם כי הגורמים השונים תיעדו את מאמצי הרשות לאתר. שקלו את הדבר, וביום 5.5.2016 אישרה סגנית מפקד לשכת הגיוס הוצאת פקודת מעצר בעניינו. כלל הגורמים המליצו על גיוסו מכוח צו לפי סעיף 12 (אף ע' רמ"ד ביקורת התייצבות שתחילה לא המליץ על הוצאת צו 12 כאמור, ממליץ בהמשך, לנוכח העדר איתורו, קיומה של כתובת העדכנית וחרף אינדיקציות לעבר פלילי להוציא צו 12 בעניינו-ראו מסמך אליה דהר מיום 14.7.2016). לאור כלל האמור, אישרה סגנית מפקדת לשכת הגיוס ביום 17.7.2016 לגייסו ללא פרופיל.

ד. ביום 8.5.2016 קיים בחומר החקירה מכתב שיועד לנאשם הנושא את כתובתו, שבו הובא לידיעתו כי הוחלט לגייסו מכוח סעיף 12 וכי הוצאה פקודת מעצר בעניינו. נכתב כי עליו להתייצב באורח מידי לקביעת כושרו, וכי חל עליו איסור לצאת את הארץ בלא היתר אישי מיוחד מלשכת הגיוס.

ה. ביום 8.5.2016 הוצאה בקשת מעצר למפקד משטרת ישראל בראשון לציון לעצור את הנאשם לצורך הבטחת מילוי חובתו לפי חוק שירות בטחון.

ו. ביום 20.7.2016 נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם צו המורה אותו להתייצב בלשכת הגיוס מכוח סעיף 12 ביום 6.8.2017 (ראו צו ומדבקה המעידה על משלוח בדואר רשום).

ז. בחומר הראיות דף בכתב ידה של סגנית מפקד לשכת הגיוס-לבנת ביבי, אשר לפיו הגיע הנאשם עם אמו ואחותו לטיסה לאתיופיה. נכתב שם כי "ר"פ פתוח, סיים ללמוד, לא היה מודע לגיוסו לאמירתו אעפ"י שהכתובת עדכנית". עוד כתוב בפתק זה כי גיוסו נדחה לחודש דצמבר 2017 וכי "יגיע ללשכה עם חזרתו מאתיופיה". נכתב כי נמסר לו בשדה שהופק לו צו גיוס מאושר לדחיית הגיוס לחודש דצמבר 2017 וכי "הובהר מועד צו גיוס עדכני". הדף אינו נושא תאריך.

הצלבת הנתונים בין מועדי שני הצווים ופלט כניסות ויציאות מן הארץ מרמז כי המפגש היה בחודש אוגוסט 2017.

ח. הדברים מוצאים חיזוק בתעודת עובד הציבור שצורפה לתיק החקירה, ממנה עולה כי ביום 13.8.2017 נשלח לכתובתו של הנאשם צו גיוס חדש המורה אותו להתייצב ביום 6.12.2017.

ט. על כתובתו של הנאשם-דוד מינץ XXX בראשון לציון-לא היתה מחלוקת. זו כתובתו הרשומה במסוף משרד הפנים וברישומי הצבא, אליה כנטען נשלחו הזימונים, בכתובת זו בוצע ביקור הבית, כתובת זו מצוינת בראש כל המסמכים הנוגעים לעניינו של הנאשם. לכתובת זו, כעולה מתעודת עובד הציבור, שצורפה לחומר הראיות נשלח צו המורה לו להתייצב לשירות בטחון בדצמבר 2017. זו גם הכתובת שאותה מסר הנאשם באמרתו (אמרה מיום 21.5.2019 עמ' 2 ש' 2).

י. הנאשם לא התייצב כנדרש ב-6.12.2017. מסמכי שיקול דעת טרם הכרזת השתמטות ממועד זה מעלים, כי במהלך חודש דצמבר 2017 וינואר 2019 בחנו גורמים שונים בלשכת הגיוס את הצו שהוצא בעניינו. רמ"ד תנועה סבר כי משהנאשם מעולם לא אותר והכתובת אינה נכונה הוא לא בטוח שהצו חוקי ולא המליץ על השתמטות (-דין ח' מיום 4.1.2018). לעומת זאת, ר' נ' בלשכת הגיוס ציינה כי לנאשם ר"פ 1699 תיעדה את מכתבה של סגנית מפקדת לשכת הגיוס בנתב"ג, עמדה על עדכניות הכתובת והמליצה על הכרזת השתמטות ולא להקפיא את פקודת המעצר. המלצת מפקדת לשכת הגיוס בתל השומר היתה להורות עליו כמשתמט (ראו א' א' 30.1.2018).

יא. ממכתב ראש תא נפקדים עולה כי יוחסה לנאשם השתמטות מיום 6.12.2017, כי בתאריך 15.5.2018 גויס כמשתמט. ביום 16.5.2018 נשפט על ידי קצין השיפוט הבכיר בבסיס הכליאה הוטלו עליו 20 ימי מחבוש על תנאי למשך שנים-עשר חודשים.

יב. במשפטו בדין משמעתי אישר הנאשם כי הוא משתמט מצה"ל כיון "שהיו לו מס' תאריכי גיוס", היתה לו טיסה לאתיופיה, וכי כאשר חזר "שכח" את תאריך הגיוס. עוד ציין, כי נציגי המשטרה הצבאית באו לביתו, הוא ביקש מהם שישאירו פרטים והם לא השאירו. עוד ציין בפני קצין השיפוט כי עבד במהלך התקופה; כי "לא רוצה להתגייס"; כי יש לו תיקים שונים במשטרה (תקיפה, תקיפת שוטרים, סחר בסמים) וכי ישב בכלא אזרחי כעשרה חודשים (ראו טופס 630 מיום 16.5.2018).

יג. בתום ההליך המשמעותי שוחרר והונחה להתייצב למחרת ביום 17.5.2018. הוא לא התייצב והחל בהיעדרות, שהחלה ביום 17.5.2018 והסתיימה ביום 30.7.2018. ביום 2.8.2018 נשפט ונידון ל-20 ימי מחבוש, מתוכם 17 ימים על תנאי למשך שנים-עשר חודשים. הוא הונחה להתייצב ביחידתו ביום 5.8.2018 ולא התייצב. בכך החל את היעדרותו מושא הליך זה עד שנעצר ביום 20.5.2019.

יד. ביום 6.8.2018 נערכה שיחת טלפון עם אחות הנאשם (בת 23) שבה הובהר לה מעמדו והיא מסרה שתודיע לו. ביום 8.8.2018 נערכה עמו שיחה טלפונית שבה הודע לו כי הוא נפקד והובהרו לו ההשלכות. נכתב כי הבין והיה מודע, וכי כאשר נשאל מדוע נפקד הוא ניתק את השיחה.

טו. הוא נעצר ביום 20.5.2019. בתיק טופס 750. באמרתו במצ"ח ביום 21.5.2019 הודה בהיעדרות ומסר כי היה צריך לנהל "תיק אזרחי", כי עבד ושילם חובות. אישר את כתובתו (שבסעיף ט' לעיל). אישר קבלת צווי הגיוס, אך טען שלא ידע שעליו להתייצב לשירות צבאי.

טז. לחומר הראיות צורף גם תדפיס רישומו הפלילי של הנאשם המתעד קיומו של עבר פלילי משמעותי.

חוקיות הקריאה לגיוס

6. מבקשת ההגנה לתקוף את חוקיות הקריאה של הנאשם לשירות בטחון מכוח צו לפי סעיף 12, לנוכח פגמים בשיקול הדעת טרם נקיטת הליך גיוס שכזה ולאור קיומו של ר"פ בעניינו. תקיפה זו של חוקיות מעשה הרשות, אגב קיומו של ההליך הפלילי היא תקיפה עקיפה, במסגרתה חלה חזקת התקינות המנהלית (ע"מ 75/17 טור' נ' נ' התובע הצבאי הראשי (2017)). את פעולת הרשות יש לבחון, אפוא, במשקפי המשפט המנהלי ובהתאם לכלל הראיה המנהלית, כך שניתן לבסס ממצא על ראיה שכזו כאשר כל אדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחתי (ע"מ 74/18 טור' ק' נ' התובע הצבאי הראשי, בפס' 11 (2018)).

7. כידוע, הסמכות המנויה בסעיף 12 להורות על קריאה לשירות בלא קביעת כושר היא סמכות "קיצונית ובעייתית" ועל הרשות לנקוט בה בזהירות (רע"פ 1057/99 י' נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד נג(3) 365 (1999)). בהקשר זה נקבע גם כי-

"חובה על גורמי הגיוס לנקוט מאמץ ולפעול בשקיזה ראויה ובאחריות, לאיתור המיועד לשירות ביטחון ולזמנו לבדיקות השונות לקביעות כושרו לשרת בצבא. בהמשך, על הפוקד להפעיל שיקול דעת פרטני, ביחס לכל מקרה ומקרה, ולהורות על גיוסו של המיועד לשירות על-פי סעיף

12 לחוק שירות ביטחון, רק לאחר שנחה דעתו, כי פעלו די כדי להביא להתייצבותו בלשכת הגיוס" (ע"מ 76/17 טור' ש' נ' התובע הצבאי הראשי, בפס' 28 (2017)). הדגשות כאן ולהלן הן במקור - מ"ש)

8. ההגנה טענה כי פגם נפל בשיקול הדעת שהפעילו הגורמים הרלוונטיים טרם הוצאת הצו לפי סעיף 12, שכן לא פעלו בשקידה הנדרשת במאמציהם לאתרו. נטען כי הרשות הסתפקה אך בשני ניסיונות טלפוניים בלבד לאתרו. עוד נטען כי הוצאה פקודת מעצר בעניינו של הנאשם שהיה נתון בכליאה בחלק מהתקופה שבה נעדר, ולו פעלה הרשות כנדרש יכולה היתה בקלות לאתרו ולעצרו ולהימנע מנקיטת הסמכות הקיצונית המנויה בסעיף 12 להורות על גיוסו ללא קביעת כושר לשירות.

9. מצאתי לדחות טיעון ההגנה. מן הפירוט דלעיל עולה כי הרשות הפעילה מאמצים לא מבוטלים על מנת לאתר את הנאשם. "שקידה סבירה" צריכה להתפרש ככזו המטילה על הרשות נטל להשקיע מאמץ סביר לאיתורו של כל מלש"ב, תוך ראיית מכלול הנטל המוטל על רשויות הגיוס כרשות ציבורית הפועלת לגיוסם של אלפי מתגייסים מדי שנה. בנסיבות המקרה דנן, כזכור, בארבע הזדמנויות שונות נקרא הנאשם להתייצב ונמנע מכך. בשתי הזדמנויות שונות (במרס ובאפריל 2016) ערכה הרשות בירור כתובת, בשתי הזדמנויות שונות (באפריל וביוני 2016) ניסתה לטלפן אליו, לאחר שלא היה מענה, פעלה הרשות לאתר מספרי טלפון נוספים ואת מי מבני משפחתו. בחודש יולי 2016 נערך גם ביקור בבית והושאר מכתב (ראו הפירוט בסעיף 5 לעיל). אין מדובר, אפוא, כטיעון ההגנה בשתי שיחות טלפון שנעשו כדי לצאת ידי חובה, ויש לקבוע כי הרשות פעלה לכאורה בשקידה סבירה. אף הטיעון בדבר העדר אכיפת פקודת המעצר אינו מצדיק לקבל את טענת ההגנה. כחלק ממאמצי האיתור פנו גורמי לשכת הגיוס לרשויות אכיפת החוק-פקודת המעצר ניתנה למשטרת ישראל. העדר אכיפתה על ידי המשטרה, לא יכול לגרוע בנסיבות העניין מחוקיות הפעלת שיקול הדעת של גורמי לשכת הגיוס להוציא צו 12 בעניינו של הנאשם.

10. זאת ועוד, הגדילה לכאורה לעשות סגנית מפקד לשכת הגיוס, כאשר פעלה באנושיות כלפי הנאשם עת נעצר בנתב"ג והסכימה לאפשר לו לטוס, אף כי היתה תלויה ועומדת בעניינו פקודת מעצר ובסטטוס שבו היה נתון התחייב אישור לשכת הגיוס מבעוד מועד ליציאה מן הארץ. ההגנה טענה כי העובדה שהסגנית הורתה לו להתייצב לגיוס ללא קביעת כושר לאחר המפגש בנתב"ג חלף זימונו לבדיקות ולקביעת כושר, פוגמת אף היא בחוקיות הגיוס. להשקפתה משנדחה הגיוס מאוגוסט לדצמבר 2017 לאחר שעלה בידי הרשות ליצור איתו קשר, ראוי היה להחזירו למסלול ה"רגיל" ולא להורות על דחייה לגיוס מכוח צו 12.

עמדה זו של ההגנה אינה נראית בעיני. ראשית, המפגש בנתב"ג דווקא חיזק את אותה תשתית שעל יסודה הפעילו רשויות הגיוס את שיקול הדעת בעת שנקטו צעד חריג לקרוא את הנאשם לשירות בטחון מכוח סעיף 12. במפגש זה טען הנאשם אמנם כי לא היה מודע לחובת ההתייצבות, אך אישר שהכתובת **עדכנית**. מבחינת הרשות העובדה שטס מבלי לקבל את אישור רשויות הגיוס, מחזקת את ההחלטה המנהלית לגייסו מכוח סעיף 12 שתכליתה לגייס את מי שאינו משתף פעולה תחילה ויש חשש להימלטותו ובהמשך לבדוק את כושרו לשירות.

שנית, ולחלופין יש לקבוע, שאף אילו ניתן היה לאמץ את קו טיעון ההגנה כי נפל פגם בכך שקריאתו לגיוס בחודש דצמבר 2017 נעשתה מכוח צו 12 ולא לבדיקות, אף אז יש לזכור כי בחינת נפקות הפגם היא במשקפי **דוקטרינת הבטלות היחסית**, אשר במסגרתה "גם להתנהלות הצדדים יש ליתן משקל במסגרת בחינת הפגם והסעד הנגזר ממנו" (רע"פ 3080/10 טור' ס' נ' **התובע הצבאי הראשי**, בפס' 16-18 (טרם פורסם, 25.12.2012)). בהקשר זה נבחן תום לבה של הרשות המנהלית. בהקשר זה נבחנת גם התנהגותו של הנאשם במילים ובמעשים שהצביעה על חוסר נכונות לשתף פעולה. לא יכול לקום חולק כי סגנית מפקד לשכת הגיוס ביקשה להתחשב בנאשם, בעת מעצרו בנתב"ג, להקל עמו, לאפשר לו באורח אנושי להתלוות אל אמו ואחותו. פעולה זו של דחיית הגיוס, נעשתה בתום לב, בסבירות ומתוך הפעלת שיקול דעת קונקרטי בהתאם לנסיבותיו של הנאשם. זו אינה יכולה לעמוד לרשות המנהלית לרועץ, ולהמיט בטלות מוחלטת על חוקיות הגיוס.

11. ברוח זו, אין זאת אלא שגם את טענת ההגנה בדבר תקיפת שיקול הדעת של הרשות לקרוא לו בצו 12 **לאחר** דצמבר 2017 יש לדחות. הימנעותו החוזרת של הנאשם מלהתייצב לקריאה המאוחרת בדצמבר 2017 מוסיפה נדבך ראייתי נוסף למסד שהוצב בפני הרשות עת הוחלט על קריאתו לשירות בטחון כבר בחודש אוגוסט 2017. אם אז קבעתי כי לא נפל לכאורה פגם במעשה הרשות המכרסם בחזקת התקינות המנהלית, שכן הימנעותו משיתוף פעולה מצדיקה הוצאת צו 12 בעניינו, הרי שלאחר שלא עמד בהבטחתו בנתב"ג ושב ונמנע מלהתייצב לקריאות השונות, על **דרך קל וחומר** הצדיקו מחדליו את חידוש הכרזתו כמשתמט, הוצאת פקודת המעצר בעניינו וקריאתו לגיוס מכוח סעיף 12.

12. אף את טענת ההגנה בדבר חוקיות הקריאה לגיוס על רקע **רישומו הפלילי** מצאתי **לדחות**. נטען כי אף שרשויות הגיוס קבעו לו ניקוד ר"פ 1699, הגבוה מ-1000 (ראו במסמך הכרזת ההשתמטות מיום 1.29.2018 ר' נ), הוא לא זומן לראיון ר"פ כמתחייב על פי נהלי פק"ל לשכות הגיוס. הטענה היא כי לו היתה בוחנת הרשות לעומק את מצבו כי אז היה מזומן להשלמת נתונים ולראיון ר"פ שהיו מבטיחים על רקע חוסר

שיתוף הפעולה שלו את שחרורו מן השירות. כתימוכין לעמדה זו הציגה ההגנה תרשים פק"ל לשכת המפקד (בעמ' 7 לפק"ל) שלפיו נטען כי "חובה היה על הסמל"ג או המל"ג למי שלא משתף פעולה לבחון פטור שלא בנוכחות".

13. בפסיקה נדחה קו טיעון זה. בעניין ב' הלינה ההגנה על העדר עריכת ראיון ר"פ למערער. בית הדין הצבאי לערעורים, באותו ענין, תמה הכיצד ניתן לראיין מלש"ב שנמנע מלהתייצב לרישום ולבדיקות חרף צווים הקוראים לו להתייצב. נקבע כי "מלש"ב, אשר נמנע מלהתייצב לבדיקות חרף צווים אשר הוצאו לו, לא יישמע בטענה, שגיוסו חרג מהכללים, כאשר הוא לא רואיין לבחינת סוגיית עברו הפלילי. כידוע, מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה". מי שאיננו מבצע חובותיו כלפי הרשות לא יישמע בטענה, שזכויותיו קופחו" (ע"מ 54/12 טור' ב' נ' התובע הצבאי הראשי (2012)).

אף ההפניה לפק"ל לשכת הגיוס איננה משנה ממסקנה זו. לרשות עומדת, כאמור, בשלב בחינת הראיות לכאורה, חזקת התקינות המנהלית. בעניין שלפנינו, נתון זה בדבר ניקוד הר"פ של הנאשם לא נעלם מעיני הרשות. הוא מוצא ביטוי במסגרת תרשומת סגנית מפקד לשכת הגיוס בנתב"ג, ובמסמכי הכרזת ההשתמטות. מהותו של הפק"ל הוראותיו והנטל והנהלים המתחייבים מכוחו מקומם להיבחן בהליך העיקרי. שם, יהיה מקום לבחון את השאלה האם מנוסח זה של הפק"ל המעניק סמכות לתת פטור למפקד לשכת הגיוס או לסגנו בעניינו של מלש"ב שלו ניקוד ר"פ גבוה והוא אינו משתף פעולה, נגזרת המסקנה כטיעון ההגנה כי "חובה" היה לפטרו. לעת הזו עמדה זו אינה נראית בעיני. אף אילו נפל פגם באופן הפעלת סמכות הלשכה שראוי היה שתורה על פיטוריו, מקבלת אני את עמדת התביעה הצבאית כי אין בכך פגם היוודע לשורש הסמכות במשקפי דוקטרינת התוצאה היחסית, קביעה אחרת תביא לכדי כך שיצא החוטא נשכר.

לסיכום

14. טענת ההגנה לכאורה כי מעולם לא נוצר עמו קשר ולא ידע על חובת גיוסו, אינה מתיישבת עם המסד הראייתי הלכאורי, עד חודש אוגוסט 2017 ניתן להתבסס על רישומי הרשות כי זימונים נשלחו לכתובתו הרשומה במשרד הפנים, אך הוא נמנע מלשתף פעולה וניסיונות הרשות לאתרו עלו בתוהו. בנתב"ג לא יכול לקום חולק כי נוצר עמו קשר, אז ידע לכאורה כי גיוסו נדחה לדצמבר 2017, אך דבק בהימנעותו וזו מקרינה ומשליכה גם על ההתנהגות שקדמה למפגש זה ומחזקת את תשתית הראיות הלכאורית כי הרשות מצדה פעלה בשקידה סבירה לצורך איתורו. מן הראיות לכאורה עולה כי הוא ידע "שהיו לו מס' תאריכי גיוס" (דבריו בדין המשמעתי ראו טופס 630),

אך במפגיע שב והתעלם לכאורה מהקריאות השונות. ההתנהגות המאוחרת שלו גם לאחר שגויס כמשתמט ונשפט, מלמדת כי כל אימת ששוחרר מחזקת הרשות ונדרש להתייצב למחרת, שב לסורו. כאשר היו הדברים תלויים בו שב ונעדר.

כפי שכבר נקבע בעבר –

"משהונחה תשתית ראייתית מתאימה, המבססת, ברמה המנהלית, חוסר שיתוף פעולה מצדו של המערער, לאורך זמן - אין אלא לקבוע כי שיקול דעתו של הפוקד, להורות על גיוסו של המערער, מבלי שנקבע כשרו, היה סביר, ומסקנה זו עולה בקנה אחד עם חזקת תקינות המנהל" (עניין נ' לעיל, פסקה 20).

15. משמצאתי כי לא נפל פגם לכאורה בחוקיות הקריאה לגיוס לפי סעיף 12, אין חולק בדבר קיומן של ראיות לכאורה בדבר היעדרותו הנוכחית של הנאשם בין המועדים 5.8.2018 ל-20.5.2019. בתיק קיים טופס 750, באמרתו הודה בהיעדרות זו, ומודעותו משתקפת היטב גם במסמכים השונים המתעדים את הקשר שנוצר עמו (ראו סעיפים 5 י"ג עד ט"ו לעיל).

עילות המעצר

16. הנאשם שב ועשה לכאורה דין עצמי, ונעדר מן השירות ככל שהדברים היו נתונים בידיו. הוא קיבל הזדמנות להתייצב לאחר המפגש לכאורה בנתב"ג-ונעדר. עם גיוסו כמשתמט, לאחר שנשפט ונדרש להתייצב-שב ונעדר. כך אף בסיום היעדרותו הראשונה, עם שחרורו ממתקן הכליאה, גם אז-שב ונעדר. מעשיו הלכאוריים מגבשים עילות מעצר מובהקות של חשש להימלטות מאימת הדין, מסוכנות צבאית וחשש לפגיעה חריפה במשמעת הצבאית. במצטבר, מחייבות עילות המעצר הללו את מעצרו הממשי (ע"מ 41/18 טור' ר' נ' התובע הצבאי הראשי, בפס' 11 (2018)).

17. לאור כלל האמור אני מורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

בהתאם להחלטה זו ולעמדת התביעה הצבאית שנשמעה במהלך הדיון, אני מורה כי העתק החלטה זו יופנה לרל"ש סגן מפקד מיטב לצורך עריכת ראיון ר"פ לנאשם.

- זכות ערר כחוק
- ניתנה היום, 23.5.2019, י"ח באייר התשע"ט, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.